

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/30/2017
Identifikačné číslo spisu: 4016200636
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4016200636.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: W. J., bytom H. XX/XX, X., zastúpený: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, IČO: 47 232 765, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Prezídium Hasičského a záchranného zboru, Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. PHZ-KA4-2016/001168/003 zo dňa 02.06.2016, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/17/2016-67 zo dňa 16.marca 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/17/2016-67 zo dňa 16. marca 2017 z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 26S/17/2016-67 zo dňa 16. marca 2017 podľa ustanovenia § 190 zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PHZ-KA4-2016/001168-003 zo dňa 02.06.2016, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Nitre zo dňa 11.04.2016, č. 11-003/2016. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 168 S.s.p. tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne preukázateľne nevznikli.

2. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca bol počnúc dňom 16.05.2009 príslušníkom Hasičského a záchranného zboru so zaradením na organizačnú jednotku OR HaZZ v

Komárne s miestom vykonávania štátnej služby Hasičská stanica v Kolárove. Dňom 16.03.2011 bol žalobca vymenovaný do stálej štátnej služby, a preto v zmysle § 40 ods. 5 písm. a/ zák. č. 315/2001 Z. z. podlieha služobnému hodnoteniu.

3. Dňa 16.02.2016 vymenoval vedúci služobného úradu komisiu na spracovanie návrhu služobného hodnotenia žalobcu v súlade s ust. § 41 ods. 1 cit. zák. Dňa 16.03.2016 bol komisiou vypracovaný návrh služobného hodnotenia, pričom hodnoteným obdobím bolo obdobie od 03.02.2011 do 03.02.2016. Záver navrhovaného hodnotenia bol taký, že žalobca nespĺňa požiadavku fyzickej spôsobilosti na vykonávanie štátnej služby, ktorú podľa § 17 ods. 5 cit. zák. musí spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru. Nakoľko žalobca pracoval na najnižšej funkcii v zbere a nie je možné ho teda preložiť na nižšiu funkciu, bol navrhovaný záver, že žalobca nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbere.

4. Dňa 23.03.2016 bol žalobca s návrhom služobného hodnotenia oboznámený a zároveň bol poučený o možnosti podať proti hodnoteniu námietky. Žalobca podal námietky v zákonnej lehote, t. j. dňa 29.03.2016 aj s uvedením dôvodov, prečo s navrhovaným hodnotením nesúhlasí. Hodnotiaca komisia predmetné námietky vyhodnotila dňa 06.04.2016 tak, že s týmito nesúhlasila, okrem dvoch námietok, ktoré sa týkali predloženia potvrdenia od lekára, ktoré komisia akceptovala, a preto navrhla, aby bol záver komisie: „Rok 2014 bol komisiou uzatvorený zápisnične ako nevyhovujúci“ vypustiť.

5. Vedúci služobného úradu vo svojom stanovisku zo dňa 11.04.2016 vyjadril súhlas s návrhom služobného hodnotenia vrátane akceptácie stanoviska komisie k predloženým námietkam. Dňa 11.04.2016 vydal vedúci služobného úradu služobné hodnotenie žalobcu č. 11-003/2016 so záverom, že hodnotený nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbere.

6. Proti služobnému hodnoteniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal prehodnotenia služobného hodnotenia z dôvodu existencie procesných chýb, ktoré sa vyskytli pri overovaní fyzických zdatností.

7. Žalovaný rozhodol o podanom odvolaní tak, že svojim rozhodnutím zo dňa 02.06.2016, č. PHZ-KA4-2016/001168-003, odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie vedúceho služobného úradu potvrdil. Podstatou napádaného rozhodnutia bolo konštatovanie žalovaného, že príslušník musí byť v zmysle ust. § 17 ods. 1 písm. d/ cit. zák. zdravotne, fyzicky a psychicky spôsobilý na vykonávanie služby, pričom túto podmienku musí podľa ods. 5 cit. ust. spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru. Poukázal na pokyn prezidenta Hasičského a záchranného zboru č. 25/2010, podľa ktorého sa fyzická spôsobilosť posudzuje.

8. Z odvodnenia rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že ten po preskúmaní zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia nezistil v rozhodnutí ani v postupe správnych orgánov také pochybenie, ktoré by viedlo k obmedzeniu žalobcových subjektívnych práv.

9. Považoval za nesporné, že výsledné hodnotenie, resp. záver hodnotiaceho, t. j. že žalobca nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbere, vyplýva z časti služobného hodnotenia definovaného v zák. v ust. § 40 ods. 2 písm. e/ zák. č. 315/2001 Z. z., v rámci ktorej bola posudzovaná fyzická spôsobilosť žalobcu na vykonávanie služby.

10. Krajský súd, hoci sa stotožnil s námietkou žalobcu, že správny orgán nedôvodne zohľadňoval posudzovanie fyzickej zdatnosti aj v iných bodoch hodnotenia (napr. v časti znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov), mal za to, že na celkový výsledok hodnotenia táto skutočnosť vplyv nemala, nakoľko výsledok hodnotenia bol založený na závere o fyzickej nespôsobilosti žalobcu na výkon funkcie, čiže žalobca prestal počas trvania služobného pomeru spĺňať jedno z kritérií, ktoré musí spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru. Ak túto podmienku fyzickej spôsobilosti, ktorá sa overuje spôsobom, ktorý je špecifikovaný v pokyne prezidenta HaZZ č. 25/2010, žalobca nespĺňa, resp. prestane spĺňať, prestane spĺňať podmienku, ktorá je nevyhnutná na to, aby mohol byť príslušníkom

HaZZ, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že žalobca bol zaradený z pohľadu hierarchie funkcií na najnižšej funkcii, preto nebolo možné uvažovať o jeho preložení na funkciu s nižšou náročnosťou.

11. Krajský súd taktiež akceptoval námietku žalobcu obsiahnutú v žalobe, ale aj v predchádzajúcich podaniach žalobcu, o nemožnosti dodržať pokyn č. 25/2010 v časti čl. 7 ods. 3, v zmysle ktorého bol povinný v prípade jeho neúčasti na overovaní jeho fyzickej spôsobilosti zo zdravotných dôvodov, predložiť doklad o PN najneskôr 1 deň pred overovaním, inak bude príslušník hodnotený ako nevyhovujúci. K uvedenému uviedol, že je logické, že ak PN príslušníka nastane v deň overovania, nemôže uvedenú podmienku splniť, čo napokon akceptoval aj správny orgán prvého stupňa, ktorý v stanovisku k námietkam žalobcu k návrhu služobného hodnotenia navrhol túto námietku akceptovať, akceptoval ju aj vedúci služobného úradu a zrejme len nedopatrením sa táto skutočnosť nepremietla aj do služobného hodnotenia.

12. Aj napriek tomuto pochybeniu správneho orgánu krajský súd zdôraznil, že na výsledku celkového hodnotenia nemôže táto skutočnosť nič zmeniť, vzhľadom na už vyššie uvedené, t. j. nespĺnenie podmienky fyzickej spôsobilosti v rokoch 2012, 2013 a 2015.

13. Vzhľadom na tento, pre posúdenie veci rozhodujúci záver, považoval krajský súd aj ďalšie námietky žalobcu (nezohľadnenie jeho doterajšieho plnenia služobných povinností, nezohľadnenie výsledkov v testoch „Polygon“, nepreukázané podozrenie manipulácie so spisom a pod.) za právne irelevantné, teda nespôsobilé prívodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

II.

Kasačná sťažnosť

14. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v ust. § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., keďže krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia. Navrhol, aby kasačný súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov konania alebo alternatívne, aby rozsudok krajského súdu podľa ust. § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Žalobca sa nestotožnil s názorom krajského súdu, ktorý považoval ďalšie námietky žalobcu (nezohľadnenie jeho doterajšieho plnenia služobných povinností, nezohľadnenie výsledkov v testoch „Polygon“ podozrenie o manipulácii so spisom za irelevantné a nespôsobilé prívodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie.

16. Žalobca skonštatoval, že pred skončením služobného pomeru správny orgán nevyčerpal možnosť opätovne odňať osobný príplatok.

17. Poukazom na ust. § 40 ods. 7 zák. č. 315/2001 a v zmysle čl. 9 ods. 6 Pokynu nevyplýva podľa názoru žalobcu bez ďalšieho aj povinnosť správneho orgánu rozhodnúť v služobnom hodnotení, že príslušník, pokiaľ je hodnotený ako nevyhovujúci dva po sebe nasledujúce roky vrátane opravných termínov, nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbere alebo, že je spôsobilý vykonávať nižšiu funkciu v zbere, avšak nie doterajšiu.

18. Taktiež uviedol, že v služobnom hodnotení sa poukazuje na žalobcovu nedostatočnú fyzickú kondíciu, v súvislosti s ktorou ho musia suplovať iní príslušníci zboru a býva operatívne velený na inú činnosť, vždy na úkor ostatných príslušníkov. V služobnom hodnotení absentuje konkrétny prípad, kedy k tomu malo dôjsť, preto tvrdenie o suplovaní žalobcu, ktoré si zrejme osvojil aj krajský súd, považuje žalobca za účelové a nepreukázané. Mal za to, že samotná skutočnosť, že žalobca bol opakovane hodnotený ako nevyhovujúci pri fyzických testoch neznamená, že je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek

funkciu v zbore, naopak žalobca svoju funkciu po dobu 7 rokov riadne a svedomito vykonával.

19. Žalobca za oveľa podstatnejšie než obstať v štandardizovaných testoch považoval tú skutočnosť, aby bol príslušník HaZZ schopný rýchlo reagovať počas zásahu. Výpovednú hodnotu taktických testov ako i testov „Polygon“ považoval za vyššiu než previerky, najmä keď je potvrdená aj úspešnosťou žalobcu pri zásahoch.

20. Žalobca ďalej namietal, že krajský súd neskúmal a ani sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal s námietkou žalobcu, že pri vykonávaní previerok fyzickej zdatnosti nebol dodržaný predpísaný postup na vykonávanie previerok fyzickej zdatnosti v zmysle pokynu (napr. jednotlivé disciplíny neboli predvedené pred vykonaním previerky a žalobcovi nebolo umožnené vykonať tretí pokus v disciplíne skok do diaľky).

21. Žalobca sa nestotožnil s názorom krajského súdu ohľadne podozrenia s manipuláciou spisu, keď krajský súd vyhodnotil túto námietku ako nepreukázanú zo strany žalobcu. Žalobca i naďalej zotrval na tom, že nie je možné, aby priamy nadriadený žalobcu v priebehu jedného dňa vyhotovil dve absolútne rozporuplné hodnotenia a takto protikladne vyhodnotil schopnosti svojho podriadeného.

III.

Vyjadrenie žalovaného

22. Žalovaný správny orgán vo svojom písomnom vyjadrení k podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že vo veciach vždy koná a postupuje v súlade so zákonom a inými relevantnými predpismi na základe podkladov, ktoré sú potrebné na rozhodnutie, pričom prihliada na všetky skutočnosti a okolnosti, ktoré môžu svedčiť v prospech alebo v neprospech účastníka konania. Mal za to, že rozsudok krajského súdu potvrdil, že žalovaný neporušil zákon a napadnuté rozhodnutie je zákonné, preskúmateľné a pri jeho vydaní nedošlo k porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy.

23. Žalovaný vo svojom vyjadrení vo vzťahu k osobnému príplatku žalobcu uviedol, že poberanie osobného príplatku žalobcu v čase skončenia služobného pomeru nebol spôsobený jeho aktivitou alebo zlepšením sa, ale plošným navýšením osobných príplatkov u všetkých príslušníkov HaZZ (okrem vybraných skupín príslušníkov) a jeho prípadné odobratie v nasledujúcom období by nemalo žiaduci dopad v podobe zvýšenia či zlepšenia fyzickej zdatnosti žalobcu. Poukázal na to, že osobný príplatok nie je formou disciplinárnej odmeny ani trestu a taktiež skončenie služobného pomeru nie je v tomto prípade forma disciplinárneho opatrenia. (sankcie)

24. Ďalej žalovaný vychádzajúc z ust. § 40 ods. 7 zákona č. 315/2001 Z.z. keďže žalobca nie je spôsobilý vykonávať svoju doterajšiu funkciu v zbore a nižšia funkcia pre príslušníka v stálej štátnej službe nie je, jediným možným záverom služobného hodnotenia v prípade žalobcu bol záver podľa písm. c/, že nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbore. Skutočnosť, že príslušník musí byť počas trvania služobného pomeru okrem iného fyzicky spôsobilý na vykonávanie svojej funkcie je z dikcie zákona č. 315/2001 Z.z. zrejmé a vedel o nej i žalobca.

25. Testy fyzickej zdatnosti považoval žalovaný za jediný relevantný a objektivizovateľným kritériom na posúdenie fyzickej zdatnosti, keďže ako jediné sú vykonávané podľa jasne a vopred definovaných pravidiel, pričom každý jeden príslušník je s ich obsahom oboznámený a bol podľa nich testovaný aj v prijímacom konaní ako uchádzač o prijatie do HaZZ. Argument žalobcu, že nikdy nezlyhal pri zásahu v teréne vyhodnotil žalovaný ako právne irelevantné. Závery služobného hodnotenia slúžia ako „vodítko či dôkaz“ pre ďalší výkon štátnej služby, pričom v prípade dlhodobej nedostatočnej fyzickej zdatnosti sa dá predpokladať, že spôsobilosť na vykonávanie funkcie v budúcnosti je vylúčená. Taktiež žalovaný poukázal na to, že zásahy rovnako ako cvičenia sú prácou kolektívnou a nikto nehodnotí aktivitu jednotlivcov, ale skupiny, preto aj výsledky cvičení nemožno pripisovať jednotlivcovi. Vyjadril presvedčenie, že ak by bol žalobca v ním uvádzanej fyzickej kondícii, nebol pri pre neho problém

vyhovieť overeniu fyzickej zdatnosti aspoň na minimálny počet bodov. Udržiavanie (resp. zlepšovanie) fyzickej kondície je povinnosť príslušníka vyplývajúca aj z denného plánu služby, teda počas každej jednej zmeny (ak nie je výjazd) je vyhradený časový úsek na fyzickú prípravu, za ktorú poberá príslušník služobný plat. Testy na overenie fyzickej zdatnosti uchádzačov a príslušníkov sú štandardizované a používajú sa už niekoľko rokov, takže hodnotiť ich relevantnosť zo strany žalobcu považoval žalovaný len za odvracanie pozornosti od nedostatočných výkonov.

26. Žalovaný záverom argument žalobcu o nemožnosti vykonať pri jednom overovaní 3. pokus skoku do diaľky vyhodnotil ako nepreukázaný. Taktiež poukázal na to, že z Pokynu č. 25/2010 povinnosť predviesť jednotlivé disciplíny pred ich vykonaním nevyplýva, resp. vyplýva iba pri uchádzačoch podľa čl. 8 ods. 3, čo nie je prípad žalobcu. Preto argumentáciu žalobcu vyhodnotil ako právne irelevantnú, ktorá nemôže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

27. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť proti rozsudku krajského súdu ako nedôvodnú podľa ust. § 461 S.s.p. zamietol a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

IV.

Právna úprava, právny názor kasačného súdu

28. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti žalobcu (§ 453 ods. 1 S.s.p.), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

30. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/17/2016-67 zo dňa 16. marca 2017, ktorým krajský súd žalobu žalobcu podľa ust. § 190 S.s.p. zamietol.

31. Predmetom preskumavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č.: PHZ-KA4-2016/001168-003 zo dňa 02.06.2016, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Nitre zo dňa 11.04.2016, č. 11-003/2016, ktorým podľa § 41 ods. 1 zák.č. 315/2001 Z.z. vydal služobné hodnotenie príslušníka Hasičského a záchranného zboru prráp. W. J..

32. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (§ 2 ods. 1 S.s.p.)

33. Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania. (§ 5 ods. 2 S.s.p.)

34. Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.(§ 177 ods. 1 S.s.p.)

35. Kasačný súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti prvej hlavy správneho súdneho poriadku (konanie o všeobecnej správnej žalobe § 177 a nasl. S.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil

dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

36. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci. (§ 119 S.s.p.)

37. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. (§ 135 ods. 1 S.s.p.)

38. Podľa ust. § 1 ods. 1, 2 zák. č. 315/2001 Z. z., tento zákon upravuje zriadenie, postavenie, úlohy, organizáciu a riadenie Hasičského a záchranného zboru. Tento zákon upravuje aj štátnu službu a právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a so skončením štátnej služby príslušníkov Hasičského a záchranného zboru a príslušníkov Horskej záchranej služby.

39. Podľa ust. § 17 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona, príslušníkom môže byť štátny občan Slovenskej republiky starší ako 18 rokov, ktorý o prijatie písomne požiada, ak je zdravotne, fyzicky a psychicky spôsobilý na vykonávanie služby,

40. Podľa ust. § 17 ods. 5 citovaného zákona, podmienku štátneho občianstva Slovenskej republiky a podmienky uvedené v odseku 1 písm. a/ až d/ a g/ musí príslušník spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru.

41. Podľa ust. § 40 ods. 1 citovaného zákona, služobné hodnotenie je základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru príslušníkov. So služobným hodnotením musí byť príslušník oboznámený. Služobné hodnotenie obsahuje hodnotiacu časť a závery.

42. Podľa ust. § 40 ods. 2 citovaného zákona, v hodnotiacej časti sa posudzujú

- znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov so zameraním na výkon funkcie a ich uplatňovanie pri vykonávaní štátnej služby,
- znalosti služobných predpisov, s ktorými bol príslušník riadne oboznámený,
- vykonávanie štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy,
- plnenie povinností príslušníka alebo nadriadeného pri dodržiavaní služobnej disciplíny,
- spôsobilosť príslušníka na ďalší výkon funkcie alebo vykonávanie štátnej služby,
- zručnosti a schopnosti príslušníka potrebné na výkon funkcie.

43. Podľa ust. § 40 ods. 5 písm. a/ citovaného zákona, v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykoná najmenej raz za päť rokov,

44. Podľa ust. § 40 ods. 7 citovaného zákona, Ak sa služobné hodnotenie vykonáva podľa odseku 5, v závere služobného hodnotenia sa uvedie, či príslušník

- je spôsobilý vykonávať doterajšiu funkciu v zbore,
- je spôsobilý vykonávať nižšiu funkciu v zbore alebo
- nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbore.

45. Podľa ust. § 59 ods. 1 citovaného zákona, služobný pomer príslušníka, ak tento zákon neustanovuje inak, sa skončí

- odvolaním z funkcie z dôvodov uvedených v § 60 ods. 1 až 3,
- na základe písomnej žiadosti príslušníka podľa § 61,
- v skúšobnej lehote podľa § 62 alebo
- na základe zákona podľa § 63.

46. Podľa ust. § 63 ods. 1 písm. h/ citovaného zákona, Služobný pomer príslušníka sa skončí dňom nadobudnutia právoplatnosti služobného hodnotenia so záverom, že príslušník nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbere.

47. Podľa ust. § 69 ods. 3 písm. e/ zákona, je príslušník povinný zvyšovať svoje odborné vedomosti, zručnosti, schopnosti a udržiavať si požadovanú fyzickú zdatnosť na vykonávanie štátnej služby a zúčastňovať sa na odbornej príprave, overovaní vedomostí, zručností a fyzickej zdatnosti.

48. Podľa čl. 9 ods. 5 Pokynu prezidenta Hasičského a záchranného zboru o telesnej príprave a o overovaní fyzickej zdatnosti č. 25/2010, ak je príslušník hodnotený ako „nevyhovujúci“ dva po sebe nasledujúce roky vrátane opravných termínov, považuje sa táto skutočnosť za závažnú zmenu v spôsobilosti na výkon funkcie. Vedúci služobného úradu rozhodne o vykonaní služobného hodnotenia príslušníka podľa osobitného zákona.

49. Najvyšší súd po vyhodnotení kasačných dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

50. Z obsahu administratívneho spisu bolo zrejmé, že k ukončeniu služobného pomeru žalobcu došlo na základe zákona podľa ust. § 63 zákona, z dôvodu, že žalobca ako príslušník hasičského a záchranného zboru stratil fyzickú spôsobilosť na výkon funkcie. Táto skutočnosť jednoznačne vyplynula zo služobného hodnotenia, pričom záverom služobného hodnotenia bolo skonštatovanie, že príslušník nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbere. Vychádzajúc z vyššie uvedeného ako i obsahu administratívneho spisu možno skonštatovať, že správne orgány postupovali v predmetnej veci v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Uvedené nie sú spôsobilé spochybníť ani kasačné námietky žalobcu.

51. Namietané nesprávne právne posúdenie videl žalobca v tom, že krajský súd považoval námietky žalobcu ohľadne nezohľadnenia jeho doterajšieho plnenia služobných povinností, nezohľadnenie výsledkov v testoch polygon, podozrenie o manipulácii so spisom za irelevantné a nespôsobilé privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie. S uvedeným názorom krajského súdu sa kasačný súd stotožnil, nakoľko dôvodom skončenia služobného pomeru bola nedostatočná fyzická spôsobilosť žalobcu, ktorá je nevyhnutná pre riadne plnenie služobných úloh a musí byť na požadovanej úrovni počas trvania celého obdobia služobného pomeru a nie posudzovanie doterajšieho pôsobenia žalobcu vo funkcii. Taktiež výsledky testu polygon nemajú na uvedenú skutočnosť vplyv, keďže fyzická zdatnosť sa overuje v presne určených disciplínach (skok do diaľky z miesta, beh na 50m, atď.), ktoré sú bližšie upravené v pokyne Prezidenta hasičského a záchranného zboru č. 25/2010.

52. Kasačný súd vo vzťahu k ďalšej žalobcovej námietke týkajúcej sa osobného príplatku poukazuje na to, že osobný príplatok je súčasťou služobného príjmu, pričom ho možno príslušníkovi priznať, odňať, zvýšiť alebo znížiť na základe odôvodneného písomného návrhu príslušného nadriadeného. Osobný príplatok nie je nárokovateľný, ale ho možno priznať za ocenenie kvality vykonávanej činnosti a osobných schopností, preto ho nemožno považovať za formu disciplinárnej odmeny alebo trestu.

53. Z rozhodnutia riaditeľa krajského riaditeľstva hasičského a záchranného zboru, ktorým vydal služobné hodnotenie príslušníka Hasičského a záchranného zboru vyplynul záver o nespôsobilosti žalobcu vykonávať akúkoľvek funkciu v zbere a to s odôvodnením, že keďže nižšia funkcia pre príslušníka v stálej štátnej službe ako hasič záchranár platová trieda 02 nie je (neexistuje) nebol možný iný záver než záver podľa ust. § 40 ods. 7 písm. c/ zákona. Odôvodnenie prvostupňového správneho orgánu považuje kasačný súd za logické. Právny názor žalobcu o tom, že z uvedených ustanovení nevyplýva bez ďalšieho povinnosť rozhodnúť v prípade žalobcu, že nie je spôsobilý vykonávať

akúkoľvek funkciu v zbore, alebo že je spôsobilý vykonávať nižšiu funkciu v zbore, avšak nie doterajšiu je nesprávny, tendenčný a ničím nepodložený. Pokiaľ žalobca prestal splňať základnú požiadavku fyzickej zdatnosti potrebnú pre výkon funkcie, ktorú musí splňať počas celého výkonu štátnej služby, nie je možné, aby vykonával inú nižšiu funkciu v zbore ako doposiaľ, keďže iná nižšia funkcia ani neexistuje. Z uvedených dôvodov považuje kasačný súd uvedenú námietku za nedôvodnú.

54. Záverom kasačný súd poukazuje na to, že krajský súd v súlade s ustáleným právnym názorom Ústavného súdu SR nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). V tejto súvislosti nemožno preto rozhodnutie krajského súdu považovať za nedostatočne odôvodnené. Navyše žalobcom namietané nedodržanie prepísaného postupu na vykonanie previerok fyzickej zdatnosti v zmysle pokynu je ničím nepodložené tvrdenie. Z obsahu administratívneho spisu totiž nevyplýva, že by žalobca namietal v čase vykonávania previerok fyzickej zdatnosti nedodržanie predpísaného postupu na ich vykonanie, resp. tesne po ich skončení. Navyše nepredvedenie jednotlivých disciplín pred ich vykonaním nie je v rozpore s pokynom Prezidenta Hasičského a záchranného zboru o telesnej príprave a o overovaní fyzickej zdatnosti, nakoľko z čl. 8 ods. 2 pokynu táto povinnosť vyplýva iba v prípade previerok fyzickej zdatnosti uchádzača, nie pri jej overovaní.

55. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa ust. § 461 S.s.p ako nedôvodnú zamietol.

56. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi (žalobcovi), ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

57. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.